

Der var 14 ansatte, og virksomheden havde arbejdet på byggepladsen i en længere periode. Der var en virksomhed, der reparerede skibe, som ikke havde tilsluttet sig bedriftssundheds-tjenesten. De havde repareret skibe siden 1978, men havde ikke fået tilsluttet sig BST, som de skulle, selv om de altså gennem ganske mange år havde haft muligheden for at få bragt deres forhold i orden.

Vi indførte denne her lov, hvor vi sagde: Nu må man se at få bragt arbejdsmiljøet i orden udeomkring. Så faldt der bøder, og det var der, beskæftigelsesministeren bare sagde sådan: Nej, det var søreme synd for virksomhederne, at de ikke overholdt loven, de skulle da have pengene tilbage.

Der var et rådhus i en kommune, der havde en sikkerhedsrepræsentant, der ikke havde gennemført den lovpligtige arbejdsmiljøuddannelse. Fristen for at gennemføre arbejdsmiljøuddannelsen var overskredet med mere end 2 år.

Det er sådan nogle virksomheder, sådan nogle kommuner, der nu får pengene tilbage og et klap på skulderen og får at vide, at det jo bare var noget administrativt bøvl. Sådan ser vi ganske mange.

Der var også en anden kommune, hvor en sikkerhedsrepræsentant ikke havde gennemført den lovpligtige arbejdsmiljøuddannelse, selv om vi ved, at en systematisk tilgang til det er det, der virker, og det belønner vores beskæftigelsesminister dem for ved at sige: Nu får I pengene tilbage, og I skal ikke tænke mere over det. Det var synd for jer, at vi kom til at forstyrre jer, og det med sikkerheden, det betyder ikke noget. Det er ligegyldigt.

Hvis vi kigger på syv af de udstedte bødeforlæg, kan man bemærke, at der var en sikkerhedsrepræsentant på et gymnasium, som ikke havde gennemført den lovpligtige arbejdsmiljøuddannelse; han var blevet valgt i efteråret 2000. Der var også et bødeforlæg.

Der var en byggevirksomhed med 14 ansatte. De arbejdede på en byggeplads mere end 14 dage, og selv om vi ved, at det er her, de fleste arbejdsskader sker, havde de ikke valgt en sikkerhedsrepræsentant endnu, og det er klart virksomhedernes ansvar. Men: Det var synd for dem, at de ikke havde fået valgt en sikkerhedsrepræsentant, pengene tilbage.

Der var en anden virksomhed med 3 ansatte, der ikke havde tilsluttet sig bedriftssundheds-tjenesten. De var ellers ifølge deres branche BST-pligtige, men det var søreme synd for dem, de

havde glemt at tilslutte sig rådgivningen der, og sådan kunne jeg blive ved.

Kl. 10.40

Der var en sikkerhedsrepræsentant for en virksomhed med 29 ansatte, som ikke havde gennemført den lovpligtige arbejdsmiljøuddannelse. Han var valgt første gang i 1994. Det vil sige, man havde haft 8 år til at bringe de her forhold i orden. Det var synd for dem. De skal da have pengene tilbage. Sådan kunne jeg blive ved.

Men det viser lidt om, hvor kynisk man i virkeligheden tænker i denne her regering med de store besparelser over 5 år på Arbejdstilsynet, med nedlæggelse af regionerne, væk med konsulenterne, og de, der er tilbage, de forsvinder. Det er virkelig at gamble med menneskers helbred og den forebyggende indsats.

Jeg siger det her, fordi måske ikke alle er klar over, at alle bøderne faktisk bare går tilbage til virksomhederne. Sådan gjorde man: (*Taleren knipses med fingrene*). Så var pengene tilbage, for det var bare noget bureaukratisk bøvl. Det er den vision, man har for sikkerheden og sundheden på de danske arbejdspladser.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 56 stemmer (V, DF, KF og KRF) mod 44 (S, SF, RV og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 148: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmiljøcertifikat til virksomheder og om statstilskud til virksomheder med certifikat. (Ophævelse af tilskudsordning m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 28/2 2002. Første behandling 22/3 2002. Betænkning 17/5 2002. Anden behandling 28/5 2002).